

Overzicht van feiten, misstanden, foute procedures en fraude bij het CJIB te Leeuwarden, de CVOM te Utrecht en politie, waarbij iedere controle door het Ministerie van Justitie/Parket-Generaal, Ministerie van Algemene Zaken of politiek ontbreekt.

Het onderzoek is gedaan door E. van Roon sr. en P.E. van Roon jr. uit Oldenzaal en J.A. Parmentier uit Hengelo(O) voorzitter van het PLATFORM HERSTEL RECHTSSTAAT. Dit alles met medewerking van enkele hoogleraren.

(Uit overwegingen van efficiëntie zijn de volgende afkortingen gebruikt: Wet administratiefrechtelijke handhaving verkeersvoorschriften - WAHV, (In de volksmond ook wel genoemd de Wet Mulder), Centraal Justitieel Incassobureau - CJIB, Centrale Verwerking Openbaar Ministerie - CVOM, (hoofd)officier van justitie - (H)OvJ, procureur-generaal - p-g, Leeuwarden - L, voorzitter - vz., administratieve - adm., proces-verbaal - p-v, PLATFORM HERSTEL RECHTSSTAAT - PHR, Parmentier - JAP)

1. De beschikkingen

Het eerste document dat men van het CJIB ontvangt als men een verkeersboete krijgt is de z.g. (inleidende) beschikking. Een beschikking is een vorm van een besluit. Afhankelijk van de genomen beschikking kan daarna eventueel een administratieve sanctie (straf) worden opgelegd.

Na onderzoek is gebleken dat deze beschikkingen niet aan de wettelijke eisen, o.a. de Alg. wet bestuursrecht en het Burgerlijk Wetboek, voldoen.

Gedurende een zitting bij het hof te L in jan. 2013 vroeg de vz. aan dhr. Van den Brink van het CJIB hoe dat nou in z'n werk ging als iemand een boete kreeg. "De gegevens van de politie komen via Internet bij ons binnen in de computer, die automatisch alles uit begint te printen; de beschikkingen, de aanmaningen, de beslissingen van de OvJ (die daar niets van wist en die die beslissingen helemaal niet nam), etc." Van Roon jr. was zo adrem direct op te merken dat een computer geen bestuursorgaan is en geen beschikking nemen kan. De vz. beaamde dat. Er kon dus niet vastgesteld worden welke bevoegde ambtenaar de beschikkingen neemt. De "beschikkingen" voldoen wel aan een bepaald modelformulier, maar dus niet aan de eisen die de wet daaraan stelt.

Het is eenvoudig niet te geloven wat ze schrijven. Ze hebben bij het CJIB en de CVOM geen benul van wet- en regelgeving. Ter informatie overhandigde onderzoekers de brieven van het CJIB en de CVOM van resp. 2 dec. 2014 en 17 maart 2015 op 27 okt. 2016 aan de kantonrechter. Deze spreken elkaar volkomen tegen. In de brieven van 2 en 5 dec. 2014 en 5 maart 2015 van het CJIB staat de volgende zin: *Het CJIB is uitsluitend belast met de inning en incasso van een sanctie en uitdrukkelijk niet met de oplegging van de sanctie. Het CJIB houdt zich niet bezig met de rechtmatigheid van een opgelegde sanctie.*

(Het valt op dat er 1 keer staat **een** sanctie en verderop **de** sanctie. Het gaat hier eigenlijk om **een** sanctie. Er zijn immers ook andere sancties dan die in het kader van de Wet Mulder. Bovendien is het CJIB niet uitsluitend belast met de inning en incasso van de sanctie. Dit is voorbehouden aan de OvJ te L. De wet is daar duidelijk over en het CJIB heeft daarin een ondersteunende taak. De wet voorziet er niet in dat het CJIB deze taak volledig van de OvJ overneemt, zonder dat de OvJ daar enige bemoeienis mee heeft of er iets vanaf weet. De OvJ te L heeft het mandaat tot inning van de sanctie en het CJIB heeft, tot voor kort, nooit een mandaat gehad om gelden te innen. Verder heeft het CJIB zich jarenlang wel en nog steeds beziggehouden met de rechtmatigheid van opgelegde sancties, daar het CJIB in vele brieven geschreven heeft dat zij van mening zijn en waren dat de sancties rechtmatig zijn/waren opgelegd.

In een brief van 17 maart 2015 van de CVOM staat de volgende zin: *De officier van justitie overweegt het volgende. De medewerkers van het CJIB die de beschikkingen opleggen zijn hiertoe bevoegd. Zij zijn bij algemene maatregel van bestuur aangewezen als buitengewoon opsporingsambtenaar.*

Het moge duidelijk zijn dat de aangehaalde zinnen volkomen met elkaar in tegenspraak zijn. Verder is het taalgebruik ook belabberd.

Het is natuurlijk een beschikking nemen en naar aanleiding daarvan eventueel een sanctie opleggen. Mensen die wij deze brieven laat zien schieten uiteraard in de lach. Het commentaar op deze brieven van prof. Tak was: "Niemand weet wie de beschikkingen neemt!"

In Den Haag weten ze ook niet waar ze het over hebben en het Ministerie van Algemene Zaken heeft JAP een brief d.d. 16 juli 2019 gestuurd waarin ze het hebben over de Wet administratieve Handhaving Verkeersvoorschriften. Die bestaat natuurlijk niet.

Een beschikking moet van een gedrukte naam met voorletters, (eventueel) met functie en van een handtekening zijn voorzien. Dit kan een ingescande handtekening uit de computer zijn, maar dan moet daar wel een goedkeurings- en certificeringsprocedure aan vooraf gegaan zijn en dat is nooit gebeurd. Op de achterzijde van een "beschikking" staat nota bene dat het beroepschrift van een naam en handtekening voorzien moet zijn. Vele stukken van het CJIB, de CVOM, het OM (de overheid) zijn niet getekend, terwijl deze wel van een gedrukte naam met voorletters en een z.g. natte handtekening voorzien zouden moeten zijn. Ook brieven/stukken met de afsluitende zin dat deze automatisch/machinaal vervaardigd zijn, zijn waardeloos en hebben veelal geen enkele rechtskracht. Heden ten dage komen immers alle brieven uit computersystemen en printers en zijn alle brieven machinaal vervaardigd. Zaken moeten echter te allen tijde geverifieerd kunnen worden.

Het opleggen van een sancties zou in het nemen van de beschikking opgesloten zijn. Wanneer er geen beschikking genomen is kan er ook geen sanctie opgelegd worden. In dit verband wijzen wij weer op het rode Kluwer boek "Strafrecht, Tekst en Commentaar". In dit boek staat onder art. 4, aant. 6 (correctiemogelijkheid) ook dat het CJIB geen sancties mag opleggen. JAP heeft een jaar of 4 geleden de toenmalige OvJ te L, Mr. Ed Boelen, die dat zelfde boek ook had, daarop gewezen en die zei JAP dat hem dat nog nooit was opgevallen.

Dhr. Boelen was het overigens met onderzoekers eens dat het allemaal niet deugde en dat het zijn probleem niet was. Ze moesten het in Den Haag maar uitzoeken, zo zei hij.

2. De beschikkingen bestaan niet

In dit verband wijzen onderzoekers op het volgende:

Rechtbank Groningen; sector bestuursrecht; AWB 09/1206, uitspraak van 11 maart 2010. De rechtbank komt tot de conclusie dat de beschikkingen (als originele authentieke aktes) niet bestaan. Hiertegen is de overheid niet in beroep gegaan!

Hierbij merken onderzoekers op dat op het miniproces-verbaal (het z.g. gele papiertje) de letter A door de toezichthouder wordt ingevuld en het een inleidende beschikking wordt genoemd. De inleidende beschikking is niet de eigenlijke beschikking die aan de wettelijke eisen moet voldoen.

Ook in het arrest van de HR van 16 feb. 2016 met het nr. S 15/04957 CW wordt gesproken over de **inleidende** beschikking. Onderzoekers nemen aan dat de kantonrechter dit arrest kent.

Onderzoekers hebben met een beroep op de Wob de beschikkingen, als originele authentieke akten wel te verstaan, opgevraagd. Zij beschikken over brieven van het CJIB/OM dat de beschikkingen niet bij hun berusten en dat zij hiervoor bij het KLPD (Korps Landelijke Politie Diensten) moesten zijn. Ook van het KLPD hebben zij brieven waarin deze bevestigen dat de beschikkingen niet bij hun berusten. Zij schrijven dat de Wob niet van toepassing is op niet bestaande stukken en dat is correct. Dit is een nader bewijs van onze stelling wat dat betreft. Deze brieven zijn in bezit van de rechter.

In dit verband wijzen onderzoekers op de brief van Van Roon sr. van 28 feb. 2011 aan het CJIB en het antwoord hierop van het CJIB van 16 maart 2011. Deze brief is niet afgemaakt, maar de strekking is wel duidelijk. Ze hebben het betreffende document niet!

3. De Mulderambtenaar (die niet beëdigd is)

Paul Enkelaar noemt in zijn boekje (uitgave 2007) de *Mulderambtenaar*.

Overzicht van misstanden, foute procedures, etc. m.b.t. Mulderzaken

Tevens beschikken onderzoekers over een brief van het CJIB dat sancties opgelegd worden door andere bestuursorganen. Het is onderzoekers opgevallen dat het in het meervoud staat en zij denken dat daar eerder niet bij stilgestaan is. Organen zijn er dus 2 of meer. In het boekje staat op blz. 18:

3.3 Het OM en de Wet Mulder *Het OM en de aangewezen ambtenaar*

"Hoewel de ambtenaar zelfstandig sancties mag opleggen, is hij ondergeschikt aan het OM, net zoals bij de opsporing van strafbare feiten. Zowel de p-g's (belast met de aanwijzing van Mulderambtenaren) als de OvJ's houden toezicht op de wijze waarop de handhaving plaatsvindt."

Onderzoekers hebben de indruk dat er een foutje in het boekje staat en dat er zou moeten staan of bedoeld wordt; *belast met aanwijzingen aan Mulderambtenaren*. M.a.w. de Mulderambtenaren dus aanwijzingen/instructies geven. Mocht er echt bedoeld zijn dat de p-g's (bij de gerechtshoven) de Mulderambtenaren hadden moeten aanwijzen, dan is dit nooit gebeurd en wordt e.e.a. duidelijk, waarmee onderzoekers willen zeggen dat de toezichthouders de sancties niet opleggen. Deze worden immers niet aangewezen door de p-g's. Is men misschien vergeten deze Mulderambtenaren aan te wijzen of als bestuursorgaan in te stellen? Niemand heeft onderzoekers kunnen zeggen waar die Mulderambtenaren zitten en hier is misschien sprake van een rechtens niet bestaand bestuursorgaan?

Op blz. 18 staat tevens het volgende: ***Het OM en de betrokkene***

"Tegenover de betrokkene neemt de OvJ een vergelijkbare positie in als de aangewezen ambtenaar. Hij geeft als hoger bestuursorgaan in beroep een volledig nieuwe beschikking."

Het is gebleken dat ook hierbij de OvJ niet betrokken is (geweest) en er geen enkele bemoeienis mee heeft gehad. Voor de beslissingen van de OvJ geldt, wat de ondertekening betreft, hetzelfde als voor de beschikkingen/schriftelijke wilsuitingen en de dwangbevelen, etc. Bij een volledig nieuwe beschikking hoort ook een schriftelijke wilsuiting. *Het woord beslissing bovenaan het stuk is dus niet het juiste woord*. De overheid zou de medewerkers van het CJIB dit boekje van Paul Enkelaar moeten verstrekken.

Tevens komen er bij b.v. trajectcontrole en vaststelling van een gedraging d.m.v. een flitspaal, geen toezichthouders aan te pas en zou dit betekenen dat er iets helemaal niet goed zit. Dan zou er dus nog een ander bestuursorgaan moeten zijn dat de beschikking neemt. Een flitspaal en een trajectcontrolesysteem kunnen geen beschikking nemen.

Hier is het misschien op z'n plaats op te merken dat de wet voorziet in automatische vaststelling van gedragingen in het kader van de Wet Mulder, maar niet voorziet in automatische afhandeling. De instanties hebben gedacht dat ook automatisch afgehandeld kon worden en dat vindt geen grondslag in de wet.

Mocht de instelling van de Mulderambtenaar destijds inderdaad over het hoofd zijn gezien, dan zit de overheid in ieder geval met een probleem. Wat betreft de eventuele fout; er is juist een nieuwe uitgave van het boekje verschenen en dit is niet meer van Paul Enkelaar. Van Roon jr. heeft dit nieuwe boekje besteld. Van Roon jr. heeft inmiddels Kamerstukken uit de tijd van de invoering van de Wet Mulder weten te vinden. Bestuderen!

Voor het feit dat de Mulderambtenaren niet beëdigd zijn verwijzen onderzoekers naar de door Van Roon sr. gemaakte telefoonnotities van gesprekken met Paul Enkelaar, op 9 feb. 2010 en 28 okt. 2011. De inhoud spreekt voor zich. Voor de Muldereed en de non-existentie van het bestuursorgaan verwijzen zij naar de pleitnota voor de zitting te Enschede op 27 oktober 2016 naar het stuk beginnende met: **Détournement de procedure bij de Wet Mulder**
De instanties kunnen onderzoekers dan ook niet vertellen waar dit bestuursorgaan zich bevindt.

Geen opsporingsambtenaren of verbalisanten, maar toezichthouders

De instanties spreken nog steeds over overtredingen en opsporingsambtenaren, hoewel de WAHV noch strafrechtelijk, noch strafvorderlijk is. Onderzoekers hebben gewezen op art. 5:1 Awb e.v. en in het adm. recht is er dus sprake van gedragingen en toezichthouders. Op de brieven van de kantonrechten die de Mulderzaken behandelen staat: **Team strafrecht**. Commentaar van prof. Tak: "Begrijpen ze het na ruim 20 jaar nou nog niet!"

Onderzoekers hebben er ook op gewezen dat er in het bestuursrecht/adm. recht sprake is van een toezichthouder en gedragingen, i.p.v. een opsporingsambtenaar en overtredingen. Een politiefunctionaris en een bijzonder opsporingsambtenaar (BOA) kunnen een adm. sanctie (wat hetzelfde is als een adm. boete) opleggen. Een toezichthouder kan dat niet en dat is waarschijnlijk de reden geweest dat het bestuursorgaan, de Mulderambtenaren, ingesteld had moeten worden. Deze ambtenaren hadden volgens het boekje van inmiddels gepensioneerd docent aan de politieacademie te Apeldoorn, Paul Enkelaar, aangesteld moeten worden door de p-g's bij de gerechtshoven. Naar het zich laat aanzien is dit niet gebeurd. Prof. Tak is van mening dat de p-g's daartoe wel bevoegd zijn.

Prof. Tak heeft Parmentier op dinsdag 15 juli 2019 nog telefonisch bevestigd dat er inderdaad sprake is van toezichthouders en gedragingen.

Wat zijn de bevoegdheden van toezichthouders? (Volgens het standaardwerk, Hoofdstukken van het Bestuursrecht) van de profs. Van Wijk, Konijnenbelt en Van Male)

1. Betreden van plaatsen
2. inlichtingen vorderen
3. Inzage in bescheiden etc.
4. Zaken onderzoeken en monsters nemen
5. Vervoermiddelen onderzoeken

Onderzoekers beschikken ook over een brief van de politie waarin staat dat zij geen sancties opleggen, maar dat het CJIB dat doet. Het moge duidelijk zijn dat de zaak wat dat betreft nu rond is en de beschikkingen, in ieder geval, onbevoegd genomen zijn en de adm. sancties tevens onbevoegd opgelegd zijn.

Hoewel JAP het onderwerp mandaten en bevoegdheden op dinsdag 15 juli 2019 niet specifiek met prof. Tak besproken heeft, is het opmerkelijkste wat hij JAP gedurende het telefoongesprek gezegd heeft het volgende: *Met geen enkel voorschrift wordt zo de hand gelicht als het bevoegdheidsvoorschrift. Recht is een waarde en geen spelletje voor politici die nauwelijks of niets van recht weten.*

4. Vermogensrechtelijke rechtshandelingen/wilsverklaringen

Het opleggen van een sanctie (geldboete) in het kader van de Wet Mulder is een vermogensrechtelijke rechtshandeling en daaraan moet een wilsverklaring van de bevoegde ambtenaar ten grondslag liggen en die zijn er niet. Het betreft o.a. de wetsrtd. 3:33, 3:35 en 3:37 van het Burgerlijk Wetboek.

De vraag is nu of het begrip van de rechtshandelingen/wilsverklaringen dat uit het BW komt ook van toepassing is in het adm. recht. Dit is daar o.i. inderdaad van toepassing, hetgeen men o.a. lezen kan uit het bekende boek "Inleiding in het Nederlandse recht" door Mr. Verheugt. In de uitgave van 2009 staat op blz. 156 het volgende: *Van een rechtshandeling is sprake als de handeling wordt verricht om een bepaald publiekrechtelijk rechtsgevolg in het leven te roepen. Het begrip rechtshandeling stamt uit het burgerlijk recht. Dit staat ook nog in de laatste druk van dat boek. Het CJIB etc. zit hier met een fors probleem, waar ze zich waarschijnlijk nog niet echt bewust van zijn.*

5. Geen beroep tegen niet genomen besluit

Het CJIB heeft JAP geschreven dat ook bij het ontbreken van de beschikking betrokkenen in beroep dienen te gaan op de wijze zoals de WAHV dat voorschrijft. Onderzoekers hebben echter jurisprudentie gevonden dat men niet in beroep kan gaan tegen een niet genomen besluit/beschikking. Rechtbank Den Haag, AWB 05/17777, 05/67534 (LJN: AU3054), uitspraak van 25 aug. 2005. Maar ja, dat wisten ze bij de verschillende instanties natuurlijk niet. Het CJIB/Parket-Generaal, etc. werken aan het corrigeren van de procedures en onderzoekers weten niet precies hoe het daarmee staat.

6. Hoger beroep bij het gerechtshof te L, verweerschrift advocaat-generaal
Wanneer men in hoger beroep gaat kan de advocaat-generaal te L zijn visie geven en een verweerschrift tegen het beroepschrift aan het hof sturen. Deze verweerschriften bleken niet van het parket te L, maar van het CJIB te komen. Deze stonden ook op het briefhoofd van het CJIB, met onderaan:

Overzicht van misstanden, foute procedures, etc. m.b.t. Mulderzaken

de (anonieme) officier van justitie, zonder gedrukte naam met voorletters en zonder ondertekening. Dergelijke stukken zijn natuurlijk niets waard. Wanneer er onder staat OvJ en het stuk/verweer is niet afkomstig van de OvJ, dan is er sprake van valsheid in geschrift.

Nadat JAP aanmerkingen gemaakt had op het feit dat deze verweerschriften op het verkeerde briefpapier stonden, verdween de opdruk/briefhoofd van het CJIB en waren het slechts velletjes papier met alleen het blauwe logootje met het leeuwteje bovenaan, zonder dat men kon zien van welk bestuursorgaan het verweer afkomstig was.

Parmentier had iets van 12 jaar geleden, o.a. per fax, al aan het OM te L gevraagd welke OvJ de verweerschriften schreef en kon daarop nooit antwoord krijgen. Jaren later bleek waarom; deze kwamen niet van de OvJ, die daar geen enkele bemoeienis mee had, maar van het CJIB. Kortom, het is gewoon een zootje, onwettig, een complete chaos en wel heel erg amateuristisch.

7. Betreffende de vervalste dwangbevelen en deurwaardersexploten

In jan. 2013 hebben onderzoekers de OvJ te L, Mr. Ed Boelen en 2 medewerkers van het CJIB als getuigen laten oproepen bij het hof te L. Toen de voorzitter van het hof de OvJ vroeg of hij wel eens een dwangbevel had getekend zei deze dat hij dat nog nooit gedaan had. Hij had zelfs nog nooit een dwangbevel onder ogen gekregen. "Dat is dan duidelijk; dank u meneer de officier", antwoordde de vz.

De OvJ te L, Mr. Ed Boelen, had de voorzitter van het hof immers gezegd dat hij geen bemoeienis had met het uitvaardigen van de dwangbevelen. Onder de dwangbevelen stond zijn ingescande handtekening, die door de computer bij het CJIB werd geprint en waarvoor hij geen toestemming had gegeven. Eeder had hij Van Roon sr. al gezegd: "Hé, die handtekening lijkt wel erg veel op de mijne." Hier was dus duidelijk sprake van valsheid in geschrift en de rechters hebben hier al korte metten mee gemaakt.

De OvJ liet zich nog ontvallen dat ze een praktische draai aan de wet geven en dat hij daar op de wijze zoals dat in de praktijk werd uitgevoerd, niet aan te pas kwam. Hij had het ook veel te druk met strafzaken en helemaal geen tijd voor zijn wettelijk mandaat in het kader van de Wet Mulder. Een draai aan de wet geven kan natuurlijk niet; het zou een mooie boel worden!

Tijdens de genoemde zitting bij het hof te L, in jan. 2013, waren de mensen van het CJIB in de veronderstelling dat de deurwaarders de dwangbevelen produceerden. De deurwaarders lieten weten dat de dwangbevelen van het CJIB kwamen. Deze bleken gedrukt te worden door de computer bij het CJIB en enkele medewerkers met een leidende functie aldaar wisten dat niet. Zij vertelden dat alles geautomatiseerd is en dat zelfs de beschikkingen en alle andere stukken automatisch in de enveloppen worden gedaan. Onderzoekers hebben de indruk dat het zo geautomatiseerd is dat niemand bij het CJIB nog weet wat er precies gebeurt en hoe e.e.a. in zijn werk gaat. Tevens is wel gebleken dat ook niemand meer weet wat de juiste wettelijke procedures zijn. Een jaar of 8 geleden had JAP de hulpofficier bij de CVOM, mevr. Hooker, aan de telefoon, die toegaf dat zij niet op de hoogte was van de inhoud van de WAHV, waarop hij haar gevraagd heeft wat zij dan bij de CVOM deed.

JAP is al jaren van mening dat de automatisering niet alleen zaligmakend is en het feit dat we van een mens/mensrelatie in een mens/machinerelatie terecht zijn gekomen heeft tot vele problemen geleid. Er zijn nog nooit zoveel adm. fouten gemaakt als in het computertijdperk. (Wat natuurlijk niet aan de computers ligt, maar aan de mensen die de computers/machines bedienen).

N.a.v. het ongeldig verklaren van de dwangbevelen met een vervalste handtekening heeft een deurwaarder in Almelo de dwangbevelen bij de exploten maar niet meer meegestuurd. In het exploit staat wel dat men in verzet kan gaan tegen het (vervalste) dwangbevel en dat men op de achterzijde van het (ontbrekende) dwangbevel kan lezen hoe dit moet. Gekker kan het niet en het is natuurlijk een complete chaos.

Zelfs ruim 3 jaar nadat OvJ Mr. Ed Boelen van het toneel verdwenen was, stond zijn ingescande handtekening nog steeds op de dwangbevelen en dat kan natuurlijk al helemaal niet. Daarover heeft de rechter al uitspraak gedaan.

GGN-deurwaarders hebben hun strategie en inhoud van de exploiten na kritiek van onderzoekers geheel aangepast. Als betrokkenen niet betalen sturen de deurwaarders de opdracht terug aan het CJIB en onderzoekers menen dat ze de deurwaarders recent helemaal uitgeschakeld hebben. Op de exploiten heeft altijd gestaan in opdracht van de OvJ te L en dat er beslag gelegd zou worden. De opdrachten kwamen van het CJIB en niet van de OvJ en beslag is in adm. niet toegestaan. Volgens prof. Tak is hier nooit goed naar gekeken. Zijn eigen woorden waren. *De WAHV rammelt aan alle kanten.*

Uit correspondentie bleek dat vorderingen tot beslag aan deurwaarders van het CJIB kwamen. Eerder dit jaar kregen onderzoekers definitief bewijs met de brief van 19 mei 2016 van deurwaarder KARREMAN uit Apeldoorn, waarin staat dat de dwangbevelen van het CJIB komen en de OvJ te L wist hier niets van.

8. De registercontroles via de RDW

Mevr. Weistra bij het CJIB onderhoudt de contacten met de RDW. Zij liet JAP telefonisch weten dat de procedure bij de RDW, na de verschillende arresten die Meerts Belastingadviseurs had verkregen, onmiddellijk was aangepast. Het CJIB ontkende later dat dit het gezegd was en dat in een later stadium nadere informatie was aangereikt bij het hof en dat wel degelijk aangetoond kon worden welke bevoegde ambtenaar(en) de beschikkingen genomen hadden. Gelukkig hadden ze JAP ook een brief gestuurd met de bevestiging dat de procedure aangepast was, die JAP aan de kantonrechter overhandigd heeft. Verder ontbreken ook bij de RDW de wilsverklaringen, maar dat hebben ze bij de RDW waarschijnlijk nog niet in de gaten. Het is dus nog steeds niet in orde.

9. De eerste en de tweede aanmaning

Tot 1 juli 2011 waren de verhogingen 25% en 50%. Op 1 juli 2011 is de wet gewijzigd en werd het 50% en 100%. Onderzoekers waren in de veronderstelling dat vergeten was dit in het Staatsblad te publiceren, maar dat is wel gebeurd. De kantonrechter heeft al gezegd dat de verhoging dus rechtmatig is, omdat de Tweede Kamer die wet heeft aangenomen. Onderzoekers zijn echter van mening dat alle wetten die de Tweede Kamer de afgelopen decennia aangenomen heeft ongeldig zijn. Het hoe en waarom valt buiten de opzet van dit onderzoek.

In dit kader is ook een uitspraak van de kantonrechter van nov. 2016 interessant, waarbij is uitgesproken dat de boetes met niet meer dan het jaarlijkse inflatiepercentage verhoogd mogen worden. De betrokkene kreeg dan ook een flink bedrag terug, gezien de exorbitante verhogingen. Onderzoekers hebben deze beschikking nog niet, maar deze is er wel. Boetes zijn, de afgelopen jaren, geregeld met 15 tot 20% verhoogd.

Vorderingen tot verhoging niet afkomstig van het bevoegde bestuursorgaan

Eén ding is duidelijk aangetoond. De schriftelijke stukken waarmee de bedragen van de sancties, met de genoemde percentages, worden verhoogd zijn afkomstig van het CJIB en niet van de OvJ te L die daartoe volgens de WAHV bevoegd is. Het stuk heeft ook het briefhoofd van het CJIB en niet dat van het parket te L. De OvJ heeft daar geen enkele bemoeienis mee gehad. Dhr. Tak heeft JAP jaren geleden al bevestigd dat het klopt dat de aanmaningen en andere stukken op het verkeerde briefhoofd staan.

10. De ondeugdelijke mandaten

Deze bleken al helemaal niet te kloppen en bij de invoering van de Wet Mulder, in 1992/1993, ging het direct al mis. De HOvJ te L gaf toen een mandaat aan de directeur van het CJIB om gelden te innen, door de HOvJ uitgevaardigde dwangbevelen in te trekken en gegevens bij de politie op

Overzicht van misstanden, foute procedures, etc. m.b.t. Mulderzaken

te vragen. Hiervan bestaat een mandateringsbesluit van 26 juli 1993, waarover onderzoekers beschikken. *Hier wordt ook gesproken over rechtshandelingen.*

De HOvJ bleek dat mandaat echter niet te hebben, dat had een andere OvJ op zijn parket. Wanneer iemand een mandaat niet heeft, kan dat uiteraard ook niet worden doorgegeven. Tevens kan dit op basis van art. 126 RO niet. Het is natuurlijk logisch dat een door de minister aangewezen ambtenaar zijn mandaat niet zomaar aan een ander geven kan.

Het hof te L was van mening dat dit wel kon en in het arrest ECLI:NL:GHARL:2013:BZ0610 verwees het hof naar art. 126 RO, maar haalde dit art. wijze-lijk niet aan. Het hof doelde hiermee op de opdrachtverlening van de OvJ te L van 12 april 2011, waarmee deze een "mandaat" verleent aan de directeur van het CJIB. De wet is duidelijk; dit kan absoluut niet! Tevens zijn ze vergeten dit in de Staatscourant te publiceren, waarschijnlijk omdat ze niet in de gaten gehad hebben dat art. 3.42 Awb, met ingang van 1 juli 2009 gewijzigd is. Voorheen volstond aantekening in het mandaatregister. Verder wordt het woord mandaat nergens in het stuk genoemd. Onderzoekers ontvingen een e-mail van prof. Bernd van der Meulen van 2 jan. 2016 die niets aan duidelijkheid te wensen overlaat. Deze e-mail is reeds in bezit van de kantonrechter.

Wat mankeert er nog meer aan de genoemde opdrachtverlening. JAP zag dit ruim 4 jaar later pas. Het woord *opdrachtverlening* bestaat in de Nederlandse taal niet en dat is al voldoende om het stuk in de prullenbak te laten verdwijnen. JAP heeft de "opdrachtverlening" aan prof. Tak gestuurd, die van mening was dat het stuk geen mandaat was en slechts een waardeloos vodge papier.

JAP heeft de kwestie van mandaatverlening door de OvJ aan een ander bestuursorgaan ook uitgebreid met dhr. Donner besproken en hij heeft JAP gezegd dat wanneer hij als minister, wat dhr. Donner meermaals geweest is, een mandaat verleent, de betrokken ambtenaar dit natuurlijk niet zomaar aan een ander geven kan. Het hof te L had naar art. 127 RO moeten kijken. Het weghalen van de relevante mandaten bij het ene bestuursorgaan en deze neer te leggen bij een ander bestuursorgaan, door de minister, is tot op heden of in ieder geval tot voor kort, nooit gebeurd.

N.a.v. onze kritiek zijn de betreffende instanties al enige tijd bezig de mandaten op orde te brengen. Onderzoekers moeten de relevante stukken nog nader bestuderen, maar zij menen dat de instanties hierbij niet aan het volgende gedacht hebben. Iemand die niet bevoegd is een mandaat te verlenen, kan dit volgens onderzoekers ook niet intrekken.

Recent heeft het parket te L gemandateerd aan de CVOM en dat is een ander parket. Dat is dus niet toegestaan en onderzoekers hebben het CJIB/CVOM daar meermaals op gewezen, maar ze leren het nooit.

Na de "opdrachtverlening" van 12 april 2011 stond op de deurwaardersexplo-ten nog steeds beslag in opdracht van de OvJ te L. Onderzoekers hebben het CJIB de vraag voorgelegd waarom dit niet aangepast was. Er had nu immers moeten staan; in opdracht van de directeur van het CJIB. Hier hadden ze natuurlijk weer niet aan gedacht. Tevens zijn dergelijke misslagen o.i. waarschijnlijk mede toe te schrijven aan de (te ver) doorgevoerde automati-sering. Onderzoekers hebben de informatie gehad, dat men de taken die de bevoegdheid van de OvJ te L zijn wil overbrengen naar het CJIB en wel door de WAHV aan te passen. Dat moet dan wel door de Tweede Kamer etc. en dat zal dus nog wel even duren. Intussen zullen ze misschien doorgaan met de toepassing van onwettige procedures en daarmee de ongeldigheid voorlopig in stand houden.

Tevens kan men uit de mandaatverlening van 1993 al vaststellen dat het CJIB, in ieder geval tot voor kort, nooit een mandaat gehad heeft om gelden te innen. In de WAHV staat duidelijk dat de OvJ belast is met de inning van de adm. sancties. In art. 5 van het Bahv staat dat het CJIB tot taak heeft (Bahv - Besluit adm.rechtelijke handhaving verkeersvoorschriften)

het OM te ondersteunen bij zijn taak m.b.t. de inning van adm. sancties etc. Dit betekent niet deze taak geheel overnemen, zonder medeweten en enige bemoeienis, van het de OvJ. Inning heeft dus al die jaren plaatsgevonden door een bestuursorgaan dat daartoe geen mandaat heeft, met alle gevolgen van dien.

11. Verruiming van de snelheidstoleranties

De bekende blauwe en rode boeken van Kluwer met tekst & commentaar lezen onderzoekers, zoveel mogelijk, helemaal door. In het rode boek *Strafrecht* staat de WAHV en daar hebben wij bij art. 2, [Gedragingen], bij de aantekeningen 4 (**snelheidsovertredingen**) en 5 (**Beleid OM bij snelheidsovertredingen**) iets over verruiming van de snelheidstoleranties gevonden. JAP begreep van de kantonrechter dat er e.e.a. weer veranderd was.

I.v.m. het onderzoek naar de rechtspersonen stuitte JAP op het bijgaande artikel in *Business Magazine* nr. 8 van aug. 2008. Hier ging het o.a. ook over de marge voor snelheidsoverschreidingen en er wordt een uitspraak van 2007 genoemd die de pers gehaald zou hebben. Deze uitspraak lijkt ons interessant en van belang, maar we hebben die nog niet kunnen vinden. Het CJIB gaat in hun brief van 17 juli 2015 inhoudelijk niet in op de verruiming van de marge en hetgeen er in het rode Kluwer boek staat.

12. Ongeldige beschikkingen/vonnissen/arresten etc., omdat verzuimd is een p-v van het verhandelde ter zitting op te maken

Prof. van Putten en JAP hebben dat onderzocht. Weer iets wat in het circuit van professionals totaal over het hoofd is gezien. De wet in Nederland is duidelijk; wanneer er geen p-v is opgemaakt is het vonnis, arrest of uitspraak ongeldig. Dit geldt ook voor beroep bij de kantonrechter in Mulderzaken. Men krijgt, op een gegeven moment, bericht van het CJIB dat men na de laatste onherroepelijke uitspraak en het beroep afgewezen is, moet betalen. De uitspraak/beschikking moet dan wel geldig zijn en dat zijn ze in 95% van de gevallen niet. Dit geldt ook voor o.a. civiele- en strafzaken. Wij hebben instanties moeten wijzen op iets van 30 wetsartikelen. Bij het arrondissement Almelo deden ze dat ook niet of nauwelijks en in Mulderzaken al helemaal niet. Ze zijn zich daar na JAP's kritiek rot geschrokken en doen dat nu misschien in de meeste gevallen wel en in ieder geval wanneer ons team erbij betrokken is. JAP zou daar een aardige anekdote over kunnen vertellen en hij komt daar nog wel eens op terug. Het onderzoeksrapport is al aan de kantonrechter overhandigd.

(Van Putten heeft nog een ander interessant onderzoek gedaan. Hiervan is het rapport: DE 'VERGETEN' RECHTSGANG IN HET WETBOEK VAN BURGERLIJKE RECHTSVORDERING? De Processuele Nietigheid in het Burgerlijk Procesrecht)

13. Dwangmiddelen

1. Inname Rijbewijs.
2. Buitengebruik- / inbewaringstelling voertuigen.
3. Gijzeling.

De vorderingen tot de dwangmiddelen moeten van de OvJ te L komen. Ook hier is onomstotelijk aangetoond dat deze niet van de OvJ, maar van het CJIB komen die daartoe niet bevoegd is. Al deze vorderingen zijn gedurende al die jaren derhalve nooit rechtsgeldig geweest.

Tevens moet de OvJ voor gijzeling toestemming vragen aan de kantonrechter en in een aantal zaken zijn mensen gegijzeld zonder toestemming van de kantonrechter. Maar ja, de meeste mensen weten dat natuurlijk niet.

Dan moet de OvJ nog beslissen of hij gebruik maakt van de beschikking van de kantonrechter. Tevens is gebleken dat de OvJ er geen bemoeienis mee heeft/had en komt er van de OvJ dus geen vordering tot uitvoering.

In het verleden werd er een auto van JAP in bewaring gesteld en hij heeft daarop Mr. Ed Boelen gebeld en hem gevraagd of hij kon nakijken of hij op een bepaalde datum opdracht had gegeven om een auto met een bepaald kenteken buitengebruik te laten stellen. De OvJ antwoordde dat hij dat niet hoefde na te kijken, omdat hij daartoe nog nooit opdracht had gegeven.

Overzicht van misstanden, foute procedures, etc. m.b.t. Mulderzaken

JAP heeft de politie gevraagd om een geldige vordering tot buitengebruikstelling te tonen, maar dat konden of wilden zij niet laten zien. Tevens werd mij gezegd dat zij dat eerst met de chef en het CJIB moesten bespreken. Zij hadden natuurlijk moeten zeggen met het parket te L moeten bespreken. Toen JAP een week later belde had de politie met het CJIB overlegd en zeiden zij letterlijk het volgende: "De opdracht komt niet van het OM, maar van het CJIB en we moesten het u maar gewoon zeggen, want u wist toch alles al."

Ons inziens is de WAHV enigszins onduidelijk over buitengebruik- en inbewaringstelling. Wij interpreteren de wet zo dat slechts van één dwangmiddel gebruik gemaakt mag worden en niet van 2 of 3 te gelijker tijd. B.v. zowel de inname (ongeldigheid) van het rijbewijs, als gijzeling of wat voor combinatie dan ook. De ervaring is dat dit wel gebeurt.

Een jaar of 4 geleden zei een medewerker van het CJIB mij dat men bij ongeldigheid van het rijbewijs gewoon mocht doorrijden. Dat lijkt onderzoekers erg onwaarschijnlijk.

Er zijn veel misverstanden rond buitengebruik- en inbewaringstelling.

Art. 28b, Verkeersboetes buitengebruikstelling voertuig

Indien niet of niet volledig verhaal overeenkomstig de artikelen 26 en 27 heeft plaatsgevonden, kan de officier van justitie te Leeuwarden het voertuig waarmee de gedraging heeft plaatsgevonden buiten gebruik stellen of, indien dit voertuig niet wordt aangetroffen, een soortgelijk voertuig waarover degene aan wie de administratieve sanctie is opgelegd, vermag te beschikken. De officier kan uiterlijk vijf jaar nadat de opgelegde administratieve sanctie onherroepelijk is geworden van zijn bevoegdheid gebruik maken. De buitengebruikstelling duurt ten hoogste vier weken.

Het gaat dus om een bevoegdheid van de OvJ te L en het CJIB is hiertoe niet bevoegd. Het is onomstotelijk vastgesteld dat alle vorderingen m.b.t. de dwangmiddelen van het CJIB komen, waarmee deze vorderingen onbevoegd zijn ingesteld en daarmee ongeldig zijn.

Bij buitengebruikstelling kan b.v. een wielklem worden aangebracht, terwijl de auto gewoon voor het huis van de betrokkene kan blijven staan, die er alleen niet mee rijden kan/mag.

In art. 29, lid 1 van de WAHV staat "(...) wiens voertuig buiten gebruik kan worden gesteld (...)". Hier staat niet "buitengebruik gesteld is", hetgeen o.i. betekent dat wanneer de auto in bewaring gesteld wordt, deze eerder niet buitengebruik gesteld hoeft te zijn.

Inname van een rijbewijs is voor een periode van 4 weken en gijzeling ten hoogste 1 week. Op een later tijdstip kan wederom een dwangmiddel herhaald toegepast worden.

Mocht onze interpretatie van de wet de juiste zijn dan krijgt het CJIB ook een probleem met hun bewering dat tegen inbewaringstelling geen beroepsmogelijkheid bestaat. JAP heeft een vonnis verkregen dat bij buitengebruikstelling en een daarop afvoeren van de auto naar een afgesloten terrein wel een beroepsmogelijkheid bestaat op basis van inbewaringstelling (art. 33, lid 2 WAHV). Vonnis van de kantonrechter te Den Haag van 20 mei 2009, rolnr. 844864/09-9050; betrokkene J.A. Parmentier te Hengelo(O).

Het CJIB schrijft steevast dat betrokkene, na buitengebruikstelling, verantwoordelijk blijft voor de voertuigverplichtingen, zoals APK, verzekering en motorrijtuigenbelasting. Dit vindt geen steun in de wet!

Hoe kan men een auto nu ook ter keuring aanbeiden als men die niet heeft? Een vriend kreeg jarenlang boetes omdat hij geen APK had op een auto die al 2½ jaar bij de Dienst Domeinen stond. Daarna kreeg hij een uitspraak van de rechter dat de auto onterecht in bewaring gesteld was en de auto aan hem teruggegeven diende te worden. De auto werd pas 6 maanden na de uitspraak teruggegeven en belanghebbende kon een schadeclaim indienen. Hierop werd nooit gereageerd ook niet na aanmaningen.

Art. 33 van de WAHV zegt het volgende: *Van iedere inbewaringstelling maakt de betrokken ambtenaar proces-verbaal op etc.* Dit gebeurt bijna nooit en zowel een jurist van het CJIB als een medewerkster van de Domeinen heeft JAP laten weten dat in dat geval de auto's onmiddellijk vrijgegeven en aan de belanghebbenden teruggegeven moeten worden. Bij de Regiopolitie Twente gebeurde dit al helemaal niet. De goede lezer kan dat o.i. ook uit het genoemde vonnis van 20 mei 2009 halen.

Het CJIB heeft ook fouten gemaakt, waarbij niet de juiste auto's buiten-gebruik- en inbewaring werden gesteld. Dit betreft over het algemeen voertuigen van niet de juiste personen, die de schade niet vergoed krijgen. Ook zijn de verkeerde voertuigen vernietigd en wanneer men dan om opheldering vraagt krijgt men noch een antwoord, noch een schadevergoeding.

14. Het schorsen van voertuigen

Het schorsen van een auto dient ieder jaar opnieuw te gebeuren en er moet steeds weer betaald worden voor een overbodige dienst en misschien kan men zeggen dat er geen dienst tegenover staat. Het verbintenissenrecht is hier duidelijk over, wanneer er een betaling moet worden gedaan moet hier een dienst of levering van goed tegenover staan. Hier duiken we nog verder in. Tevens is er onduidelijkheid over de kosten van de schorsing en lijkt er het e.e.a. niet goed te zitten met de kosten van een schorsing. Het gaat daarbij om een volledig geautomatiseerde procedure en de gevraagde kosten verschillen nogal wat per soort voertuig, wat natuurlijk wel een hele merkwaardige gang van zaken is.

15. Fraude bij het CJIB

Onderzoekers menen onomstotelijk aangetoond te hebben dat bij het CJIB jarenlang op grote schaal gefraudeerd is. Het gaat daarbij om 3 verschillende zaken.

1. In art. 25 van de WAHV staat: *Door de OvJ kan verhaal genomen worden gedurende 2 jaar nadat ten aanzien van de adm. sanctie een onherroepelijke beslissing is genomen.* Het CJIB heeft al die jaren geïnd, ook als er 2 jaar verstreken was en dat doen ze nog steeds, hoewel JAP ze daar iets van 15 jaar geleden al op gewezen heeft. Maar ja, ook dat weten de mensen niet en daar wordt misbruik van gemaakt. Verder moeten de genoemde onherroepelijke beschikkingen er dan wel zijn en die zijn er dus niet, i.v.m. het ontbreken van het p-v terechtzitting.

2. In art. 28 staat dat voor de toepassing van de 3 dwangmiddelen een termijn van 5 jaar geldt en ook daar heeft het CJIB zich nooit iets van aangetrokken.

3. Bij de buitengebruik- en inbewaringstelling van voertuigen is de fraude al helemaal erg. Heeft men een boete van b.v. 600 euro niet betaald en brengt een in bewaring gestelde auto 3000 op, dan moet de belanghebbende een afrekening krijgen en de rest moet, eventueel na aftrek van kosten, teruggestort worden. Wat gerestitueerd had moeten worden heeft het CJIB al die jaren ook in de zak gestoken. JAP kent een voorbeeld van een dure Rolls Royce die 20 mille opbracht, terwijl het om een totaal boetebedrag van 2000 euro ging. Er protesteert nauwelijks iemand. In dit geval is er wel geprotesteerd, maar het CJIB doet nergens wat op uit. Bij deze zaken gaat het om pure fraude!

We hebben dan ook een nieuwe naam voor het CJIB gevonden; het Crimineel Justitieel Incassobureau.

16. Verzuimd schade zoveel mogelijk te beperken (kapitaalvernietiging!)

Een ander punt is dat vele, nog zeer waardevolle, auto's vernietigd worden, hoewel daar geen reden toe is en deze nog goed verkocht/geveild hadden kunnen worden. Daar is het algemeen aanvaard principe in het recht dat schade altijd zoveel mogelijk beperkt dient te worden niet in acht genomen. Dat kan ook nog een probleem voor het CJIB worden.

Overzicht van misstanden, foute procedures, etc. m.b.t. Mulderzaken

Onderzoekers menen ook aan te kunnen tonen dat hier sprake is van willekeur en wanneer men de pest aan iemand (die kritisch is) heeft worden auto's gewoon vernietigd, ook al zijn deze nog duizenden euro's waard. Zo kan men de betrokkenen dan tevens gijzelen omdat de boetes dan niet betaald zijn uit de opbrengst van de auto's.

17. Beslag in administratief recht is niet toegestaan

Dit is een principieel heel belangrijk punt.

Dat was tenminste de mening van JAP. Hij heeft prof. Tak geraadpleegd en die heeft mijn uitleg van de wet bevestigd. Het thema beslag is uiterst gecompliceerd en Tak behandelt dat uitvoerig in zijn standaardwerk over het Nederlandse Staats- en Bestuursrecht. Tevens hebben onderzoekers het boekje *MEMO BESLAGRECHT* van Kluwer aangeschaft en hierin vindt men van alles over beslag zoals b.v. fiscaal- en strafvorderlijk beslag, maar het begrip administratiefrechtelijk beslag komt hierin niet voor. In dit memo zijn interessante zaken te vinden over het onderwerp beslag.

In 2 gevallen hebben deurwaarders de boetes willen innen door loonbeslag. Daarop hebben de betrokkenen onderzoekers verzocht hun bevindingen naar deze deurwaarders te sturen, die onze stukken daarop naar het CJIB hebben gestuurd en daar om opheldring hebben gevraagd. Zij konden geen reactie krijgen en de deurwaarders hebben hun opdrachten daarop teruggegeven aan het CJIB. Ook de betrokken werkgevers wilden daaraan niet meewerken, nadat zij de stukken van onderzoekers gelezen hadden.

Toen de deurwaarders niet konden innen via loonbeslag hebben zij dit laten innen door de Belastingdienst en werd het boetebedrag in mindering gebracht op de voorlopige teruggave inkomstenbelasting. Een goede vriend van JAP is drs. in het economisch belastingrecht en die heeft gezegd dat dit absoluut niet toegestaan is. De Belastingdienst heeft JAP gedurende een telefoonsprek zelfs gezegd dat zij in geval van een deurwaardersexploot en titel ook voor particulieren en bedrijven kunnen innen en dat lijkt erg onwaarschijnlijk. JAP heeft daarover een kritische brief naar de Belastingdienst gestuurd, die in hun antwoord om de hete brei heendraaien en kritische vragen ontwijken. I.v.m. het onderzoek naar rechtspersoonlijkheid door JAP heeft de Belastingdienst altijd beweerd dat zij niet voor particulieren etc. kunnen innen. Dit kan nog een interessante zaak worden.

Dit werkt naar 2 kanten en wanneer iemand nog geld van de belasting tegoed heeft en dat niet krijgt is dat, in principe, een reden om geen administratieve sancties te betalen. Verrekening is ook een wettelijke mogelijkheid.

18. Schending van mensenrechten door het CJIB/CVOM

CJIB/CVOM zijn medeplichtig aan ernstige vorm van schending van mensenrechten, door mee te werken met politie, justitie en eventueel gemeenten om mensen/gezinnen kapot te maken die het slachtoffer zijn van corruptie. Voorbeelden hiervan zijn er o.a. bij de Politie Rotterdam-Rijnmond (PRR), het parket te Rotterdam en in één heel ernstig geval in de gemeente Lansingerland.

De PRR deelde iets van 120 bekeuringen uit aan T te Berkel & Rodenrijs, omdat deze T moeilijkheden had met de gemeente (waarvan de schuld geheel bij de gemeente lag) waar de boel volgens een onderzoek van het PHR volkomen corrupt was en sprake was van omvangrijke vriendjespolitiek.

Uiteindelijk heeft het Ministerie van Justitie een onderzoek laten instellen naar corruptie bij het parket te Rotterdam en de PRR. Voorzitter JAP van het PHR mocht de hoogleraren voordragen en daarop volgde een onderzoek door de profs. Peter van Koppen (strafrechtpsycholoog) en Peter Tak (hoogleraar strafrecht). Het oordeel over politie en justitie was vernietigend. A van V is door de toenmalige p-g te Den Haag een aanzienlijke schadeloosstelling toegezegd, maar toen Harm Brouwer als p-g bij het Parket-Generaal vertrokken was kwam men hierop terug en/of beweerde men hier niets (meer) van te weten.

Dhr. I. Opstelten was destijds burgemeester van Rotterdam en ook deze heeft volgens onderzoekers een zeer kwalijke rol in een aantal zaken gespeeld.

N.B. Dit onderzoek is alleen van toepassing op Mulderzaken (WAHV) en niet voor zware verkeersovertredingen zoals: Ernstige ongevallen met gewonden of dodelijke afloop, meer dan 30km te hard rijden, dronken achter het stuur, etc. Deze zaken vallen onder het strafrecht en daar gelden andere wetten en regels.

Enkele additionele opmerkingen

Het CJIB beweert dat wanneer een procedure aangepast/gerepareerd is, dat dan ook alle zaken van voor het herstel geldig geworden zijn en dat is natuurlijk juridische onzin.

Sinds 2016 is communicatie met het CJIB zeer moeilijk; medewerkers waren tot een jaar terug redelijk goed, maar nu nauwelijks of niet telefonisch te bereiken. Faxen hebben ze afgeschaft en e-mail blijkt daar nog niet doorgedrongen te zijn.

Ons onderzoeksteam zal de implementatie van de juiste procedures en vernieuwing van de mandaten nauwlettend volgen, om te zien of dat correct wordt uitgevoerd. Het dilemma van de instanties is dat zij met de correcties toegeven dat het voordien fout zat. Het CJIB en het Parket-Generaal etc. zijn dus n.a.v., in hoofdzaak, ons werk bezig om alles te corrigeren en aan te passen. Dat is toch wel een blamage.

Ook strafbeschikkingen en boetevonnissen rollen gewoon uit de computer en daarvoor geldt hetzelfde, ze zijn allen ongeldig (geweest).

Het CJIB heeft ons meermaals geschreven en telefonisch gezegd dat zij het niet eens zijn met onze visie. Onderzoekers hebben geantwoord dat het niet om hun visie of visie van wie dan ook gaat, maar dat het uitsluitend gaat om wat er in de wet staat en wat eventueel uit andere rechtsbronnen komt b.v. jurisprudentie.

Het CJIB schrijft steevast dat brieven van onderzoekers ter kennisgeving zijn aangenomen. Wij hebben ze teruggeschreven dat van de kennis, die wij gepoogd hebben over de dragen, weinig of niets geleerd is.

Insiders durven te stellen dat het in Nederland niet toegestaan is om de staat geld te betalen in de vorm van boetes/sancties en zelfs belastingen, omdat zij van mening zijn en de ervaring hebben dat de Nederlandse overheid een criminele organisatie is. Hiervoor kan verwezen worden naar art. 140 Sr en lid 3 in het bijzonder.

Hierbij kan men ook denken aan de zekerheidstelling in geval van beroep bij de kantonrechter in Mulderzaken.

Enkelen en ook JAP zijn nu ruim 35 jaar actief bezig en onderzoekers menen aan te kunnen tonen dat de Nederlandse (r)overheid een criminele organisatie is en het is bij wet verboden een criminele organisatie financieel te steunen. Zij beschikken tevens over een EU-rapport waarin staat dat het optreden van de Nederlandse rechterlijke macht vergeleken kan worden met het optreden van rechtbanken in NAZI-Duitsland. Dat liegt er niet om. Dat is niet de enige interessante onbekende informatie waarover onderzoekers beschikken.

Oktober 2016: Minister Van der Steur wil meer boetes om de begroting van het Ministerie van Veiligheid en Justitie rond te krijgen, maar de Tweede Kamer is van mening dat begroting van MvVJ niet afhankelijk moet zijn van de opbrengst van verkeersboetes.

J.A. Parmentier
(voorzitter)

Hengelo(O), oktober 2016
(opnieuw bewerkt februari 2020)